

fig til noget høiere Beløb end 1,000 Rd., og medmindre han eller hun er villig til at erlægge et Tillæg til Præmien for det Beløb, der overstiger 10,000 Rd. Det er kun under disse to Betingelser, at Forsikringer paa et større Beløb end 10,000 Rd. ifølge den paa-gjældende Paragraphs Bestemmelser fremtidig kunne tegnes.

J. M. Hansen: Det er mig endnu ikke muligt at faae den Forstaelse af Ordene, som den høitagtede Finansminister nu gav os. Det forekommer mig, at i anden Linie af Paragraphen maatte „eller“ forandres til „og“, for at Bestemmelsen kunde modtage den Fortolkning, vi nu hørte. Naar der stod: „nogen høiere Sum end 10,000 Rd. eengang for alle og 2000 Rd. aarlig,“ var denne Fortolkning fuldkommen stemmende med Ordene; men der staaer „eller“ istedetfor „og“. Altsaa maa jeg antage, at naar Nogen vil sikke sine Efterladte 2000 Rd. aarlig, kan han efter Ordene, som de her lyde, ikke sikke dem en Udbetaling eengang for alle eller omvendt, og derfor er det, at jeg endnu bestandig mener, at denne Paragraph overordentlig haardt trænger til at faae en mere klar og tydelig Affattelse. Dette er en saa vigtig Lov, at det maa være høist ønskeligt, at den bliver saa klar og tydelig affattet, at den er fuldkommen forstaaelig for Alle, og herpaa gjør man jo Regning, idet man ønsker, at den skal blive benyttet i saa vidt Udstrækning som muligt. Derfor troer jeg, at det er høist uheldigt, naar Affattelsen er en saadan, som aabenbart ikke kan være stemmende med den Fortolkning, den høitagtede Finansminister nu gav af, hvad der skulde ligge i Ordene. Derfor som det ærede Thing forøvrigt vil gaae ind paa denne min Betragtning, vil jeg foreslaae, at Sagen nu standses, og at der nedsættes et Udvalg paa 5 Medlemmer til med Finansministeren nærmere at overveie dette Spørgsmaal, tilligemed de flere andre Spørgsmaal, som det virkelig kunde være ønskeligt at komme paa det Rene med, forinden vi endelig vedtage Loven. Jeg skal altsaa strax stille det Forslag, at denne Sags Behandling nu standses, og at der nedsættes et Udvalg paa 5 Med-

lemmer til nærmere at forhandle med Finansministeren angaaende Lovforslaget.

Den fungerende Formand: Det er altsaa foreslaaet, at Sagens videre Forhandling standses, og at et Udvalg paa 5 Medlemmer nedsættes til at bearbejde Sagen. Vi maae saaledes gaae over til at forhandle om, hvorvidt dette Forslag skal vedtages eller ikke.

Finansministeren: Da det ærede Medlem har motiveret dette sit Forslag ved en Uklarhed i § 4, og da han ikke har fremhævet noget andet Punkt, der skulde være uklar, vil jeg dog tillade mig at fremhæve for det ærede Thing, at en saadan Uklarhed, som det ærede Medlem, antog der var, i Virkeligheden ikke er tilstede. Det ærede Medlem meente, at, dersom det skulde være Meningen, hvad jeg havde udtalt i mit foregaaende Foredrag, maatte der i anden Linie af Paragraphen istedetfor „eller 2000 Rd. aarlig,“ staae „og 2000 Rd. aarlig,“ men dette er aldeles ikke nødvendigt, hvilket paa det Allerflaeste fremgaaer af Paragraphens andet Punktum, som det ærede Medlem maastee ikke tilstrækkelig har gjort sig fortrolig med; dette andet Punktum forklarer netop Meningen ganske utvivlsomt. Det ærede Medlem meente, at man, naar der staaer „eller 2000 Rd. aarlig,“ kun skulde kunne tegne enten 10,000 Rd. een Gang for alle, eller 2000 Rd. aarlig, men det er slet ikke Tanken, og dette fremgaaer aldeles bestemt af, at der udtrykkelig staaer i denne Paragraph, at der paa samme Persons Liv kan tegnes baade Livsforsikring og Overlevelsesrente til de nævnte Beløb, dog at der ikke kan tildeles nogen enkelt Person en større Overlevelsesrente end 1000 Rd. Derved er enhver Tvivl, som kunde være tilstede med Hensyn til Spørgsmaalet om Fortolkningen af dette „eller“ fuldstændig hævet. Det er mig unnlizt at see, at nogen Lovbestemmelse kan være tydeligere eller præcisere end denne, og derfor synes mig det ikke, at der er nogen Anledning til at forhale denne Lov længere. Den har i dette Thing været behandlet med en overordentlig Velvillie; den har gjennem-